

פרשת כי תבוא

גליון מס' 113

אור ישראל

דבר העורך

בימים אלו כל אחד שואל את עצמו במה להתחזק בחודש אלול.

אולי נוכל לענות תשובה לשאלה זו על פי המעשה במלך אחד שהתגורר במדינה מסוימת, וחי בדכדוך עמוק ועצבות נוראה. והנה, למרות כל מה שחיפש עצות להשיב אליו את נפשו, לא עלתה אף עצה בידו. בצר לו, קרא למשרתיו ולשריו, וקיוו לקבל מהם עצה ותושיה.

והנה עלה רעיון, להביא למלך חלילן שישמח את המלך בניגונו הערב. ואכן כך עשו, הביאו חלילן שהיה מגיע יום יום לבית המלך, מנגן לו בחלילו ומשמחו עד מאוד, עד כדי כך שהמלך היה מרוצה ונתן לו תפקיד חשוב בממלכה. אולם מצב זה היה "אליה וקוץ בה", היות וסיפרו למלך שאותו חלילן נכנס לגינת המלך וקטף משם פרחים וענפים ועוד. והדין הוא שהנוהג כן- אחת דתו להמית.

אלא שהמלך ויתר לחלילן, שהרי מי ישמחו וישיב את רוחו אם לא הוא? לאחר מכן שוב נגשו השרים, וסיפרו למלך על מעשיו של החלילן, אך הפעם הוסיפו לספר:

"אמש בא החלילן עם מספרים מיוחדות לקטיפת צמחים לגינה של הוד רמותו, וגזם עשבים ופרחים רבים..."

אך גם כאן המלך ויתר, שהרי מה שוה גינה מפוארת, עם מצב רוח מדוכדך?

אך לבסוף בא החלילן לגינה המלכותית עם טרקטור, ולפתע נתקע בדבר גדול שלא הבחין בו, מיד התהפך, נחבל קשות ונהפך לגידם רחמנא לצלן. או אז, פסק המלך שיש להרוג את החלילן, שהרי כעת כבר לא יכול לנגן לו, ומה תועלת יש בו? לכן אמור הוא לקבל את עונשו גם על מעשיו הקדומים ללא שום רחמים.

אומר המגיד מדובנא, זהו המשל של ימי אלול, כולנו מחפשים עצות לזכות בדין, אך יש לזכור שהעצה היעוצה, היא להרבות בלימוד התורה, וברגע שאדם לומד שוה להקב"ה להחזיקו אף אם יש לו עוונות, וכמו שלמלך היה שוה להחזיק את בעל החליל, כך להקב"ה לימוד התורה שוה מעל הכל, ואם אדם לא לומד תורה ועושה עוונות אז לא שוה לקב"ה להחזיקו.

שזוכה להתחזק בלימוד וממילא שזוכה לגמר חתימה טובה, אמן!

**שבת שלום!
העורך**

פניני הפרשה
מלוקט מספרים שונים

"והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר ה' אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם" (כו, א-ב)

אחרי שלאדם יצאו פירות מהשדה מצוה אותו התורה שהוא חייב להביא את הפירות הראשונים משבעת המינים לכהן בבית המקדש. יש כמה הסברים במפרשים למה התורה ציונה אותנו מצוה זו, הנה חלק מהם:

א) "שבירת התאוה"- אחרי שאדם נטע, גידל, גזם והשקה דבר ראשון הוא רוצה לראות את הפרי הראשון ולאוכלו- ואז הקב"ה אומר לו- לא! את זה לא תאכל, את הפרי הזה תביא לכהן בבית המקדש.

זה חינוך מהקב"ה שרצה לרומם את עם ישראל ובאמת כך מחנכים אותנו מגיל צעיר כמו שנראה בסיפור הבא:

מספר המגיד מישרים הרב יהודה יוספי שליט"א- באחד הסמינרים שהיה בכפר חסידים, בסימפוזיון עלה אחד האנשים.

והוא סיפר כך- אני איש שמאד אוהב ממתקים ושוקולדים... לכן הבאתי עמי שקית של שוקולדים וסוכריות והחלטתי שגם אחלק לילדים בסמינר. וכל ילד אומר- תן לי! תן לי! הוא קיבל שתיים! וכו'.

אך היה ילד שמתו שקיבל את הסוכרייה התחיל לרוץ ואני עקבתי אחריו וראיתי שהוא הולך לאמא שלו ושואל: "אמא יש לזה הכשר?"

מתי שהאיש שחילק את הסוכריות ראה זאת כבר אז החליט שרוצה לחזור בתשובה, אפילו עוד לפני הסמינר!

מהחינוך הזה הוא מתפעל וזה התורה מחנכת כל אחד, שלא יאכל כל דבר מיד גם אם הוא מאד רוצה, שהוא ישלוט על התאוה שלו ולא להפך. וזה גם הפירוש "צדיקים ליבם ברשותם, רשעים הם ברשות ליבם", מי שצדיק הוא מושל ביצרו ולא להפך.

ב) "שלא נהיה כפויי טובה" שקודם כל נעשה כציווי ה' ונודה לו על ידי שנעשה לו נחת רוח במצוה זו.

ג) ענוה- שאדם יזכור בימי הצלחתו מה היה פעם, שהיה עני וכו' בשביל שלא יתגאה, שלא יאמר כחי ועוצם ידי עשו לי את החיל הזה.

הקדשות

לבראות ולהצלת: הרב משה בן אסתר, מרת שרה בת סוליקה, הרב שלמה בן אסתר, מרת גילה בת ג'מילה. **לעילוי נשמת:** הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב אהרן יהודה לייב בן גיטל פינגא, הרב יעקב בן מרים, ר' אליהו בן משה, ר' משה בן אליהו, מרדכי בן שמעון, וויאן בת יעקב, שמעון בן מרדכי, דבורה בת רבי משה יעקב. **לרפואת:** הרב שמריהו יוסף ניסים בן בתייה, הרב ישראל משה בן ציפורא פינגא, תמר דבורה בת מיכל, לאה בת הינדל בריינדל הינדא. **לש"ק:** מרים חנה בת חיה. **לזיווג הנתי:** ז'ואל שמחה בת חנה, נועה בת רות, רינת בת רות, אסתר בת שרית, גילה בת שרית, יעל בת שרית, מרים בת שושנה סולטנה, חנה בת שושנה סולטנה, אליעזר זוסמן בן זיוה.

זמני השבת		
הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
18:19	19:16	בני ברק
18:03	19:14	י-ם
	19:52	
	19:55	

טיב הרש"י

שאלות ותשובות על הרש"י בפרשת השבוע

“וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב” (כו, ה)

ארמי אובד אבי. מזכיר חסדי המקום, ארמי אובד אבי, לכן נקב לעקור את הכל כשרקף אחר יעקב, ובצביל שחשב לעשות, חשב לו המקום כאלו עשה, שאומות העולם עובדי אלילים חושב להם הקב"ה מחשבה כמעשה:

(כ"ט)

שפ"ח הסביר, לפי שקשה, והרי לבן הארמי לא איבד את אבי, לפי שה' הניא אותו ממחשבתו, א"כ למה כתוב: "אובד אבי", לכן כתב רש"י בשביל שחשב...

טיב הרש"י שאל, וכי על מחשבות רעות של הגויים יענשו? ועוד, מחשבה רעה הקב"ה מצרפה למעשה, משמע שאם אין מעשה אין לצרפה לכלום?

ותירץ על מחשבה לבד לא יענשו כי לא עשו מעשה. אבל לבן הלך לעשות מעשה רק שהקב"ה בא לו בחלום ומנעו, וזה שכתב רש"י מזכיר חסדי ה'. על מחשבה שהתחיל ליישם אותה, והמניעה אינה ממנו אלא מה' יענשו עליה.

שמנה לחמו

רמזים ופרפראות מהספר 'שמנה לחמו'

"ובנית שם מזבח לה'" (כו, ה) ר"ת שלום לפי שהמזבח נעשה להיות שלום בין ישראל לאביהם שבשמים, לכן לא תניף עליהם ברזל שהברזל הוא כמו המקטרג על האדם, כי הברזל הוא חלקו של המקטרג הגדול עליהם ברזל בגי' מקטרג בס, ע"כ לא תניף המקטרג על העושה שלום.

"אבנים שלמות תבנה" (כו, ו) אותיות 'ובנים של אמת תן בה', 'בני שלום אמת תן בה', 'שלום באמת תבנינה', רצה לומר שתהיו אתם בנים של אמת, ושלום ואמת יהיה ביניכם, אז גם אני יבוא ויתן שלום בבנינה.

בבדיחותא

איש אחד אמר לאשתו: "איזה אנשים מוזרים יש בארץ הזאת. במהלך היום שאלתי בערך עשרים פעמים מה השעה, וכל אחד ענה לי משהו אחר."

לתרומות ולכל עניני העלון
ניתן לפנות לפל"ג 055-6763984
או למייל ALONORISRAEL@GMAIL.COM

חיפור השרון

מעשה היה ב'אבי הבן' שכיבד את אחד מגדולי התורה בסנדקאות בברית המילה לבנו, ובכיבוד ה'קוואטר' כיבד יהודי פשוט.

הקוואטר נכנס עם התינוק, ולתדהמת כל הנוכחים, המשיך לצעוד עד ל... כסא הסנדקאות, ועלה והתיישב על הכסא, כשהתינוק עדיין אחוז בידיו...

אבי הבן הביט מתוך אי-נעימות בעיניו של אותו גדול שהוזמן לסנדקאות, והלה סימן לו בעיניו, בשפת רמזים אצילית ללא הוצאת הגה מהפה - 'אל תעורר שום מהומות, תניח לאיש להיות סנדק...'

אבי הבן ציית להוראת הגאון, והניח לאיש להיות סנדק.

לאחר הברית, אבי הבן ניגש לאותו גדול ושאל: "למדנו רבינו - וכי טובת התינוק לא היתה שדווקא כבוד תורתו יהיה הסנדק שלו על פני?!..."

"התינוק לא יפסיד כלל וכלל" - אמר לו הגאון - "וזאת משום שזכות המצוה שלא לבייש יהודי, תעמוד לו כל ימי חייו, ובעזרת ה' יהפוך לגדול בישראל..."

הפרט המרגש ביותר בסיפור הוא, ששמו בישראל של הרך הנימול נקרא "אריה לייב", וכבר משחר ילדותו הוא בלט בשקידתו המופלאה בתורה, ובמשך השנים, עלה והתעלה בתורה, יראת שמים ומידות נעלות, וצמח לאחד מגידולי הפאר של עולם התורה - הלא הוא הגאון רבי אריה לייב פינקל זצ"ל, ראש ישיבת מיר ברכפלד!

(אבי הבן היה הגאון רבי חיים זאב פינקל זצ"ל, בנו של הגאון רבי אליעזר יהודה פינקל זצ"ל, ראש ישיבת מיר.)

(אוצרות הפרשה)

העלון מוקדש לרפואת לואיזה חיה בת ז'קלין בתושח"י

העלון בחסות קרן ללומדי תורה

עזרה ברפואת שיניים לאנ"ש ב-30% הנחה. טיפול בוקר ע"י רופאה (אשת אברך) 40% הנחה

הוצאה לאור של ספרי הטיב הנמכרים ב-40% הנחה מהעלות.

לפרטים: 052-7196515